

IMNUL RELIGIOS ÎNTR-O SOCIETATE ÎN CONTINUĂ SCHIMBARE

Dr. Belean Nicolae

Muzica are vârsta omului, nu se știe cine a inventat-o nici vremea când a apărut pentru prima dată. Vechii antici au așezat-o alături de științele care trebuia să instruiască tinerii. Mulți filozofi i-au dat muzicii un rol religios, ca fiind mijlocul cel mai eficace de realizare a virtuții. De fapt muzica nu a lipsit din cultul nici unei religii de pe pământ, deoarece ea a fost un mijloc de purificare de patimi și de înălțare spirituală. Aristotel a scos în evidență acest aspect în scrierea sa intitulată Politica: „Ca să-i dovedim puterea morală, ar fi de ajuns să probăm că ea poate modifica sentimentele noastre. Or desigur ea le modifică. Să se vadă întipărirea lăsată asupra auditorilor de către operele muzicale... Cine ar tăgădui că ele entuziasmează sufletele. Și ce este entuziasmul dacă nu o emoție cu totul morală ?”.

Muzica – potrivit filosofului Platon, este o lege morală. Ea dă suflet universului, aripi gândirii, avânt închipuirii, farmec tinereții, viață și veselie tuturor lucrurilor. Ea este esența ordinii, înălțând sufletul către tot ce este bun, drept și frumos”.” Menirea muzicii este să trimită lumină în adâncul inimii omenesci”(R. Schuman).

Aceasta fiind funcția binefăcătoare a muzicii, este fără îndoială că Biserica creștină, Sfinții Părinți și credincioșii au luat din ea tot ce ar fi putut să aducă liniște și pace sufletului, puterea de ridicare a lui, de înălțare către Creatorul său, către Dumnezeu. Este îndeobște cunoscut faptul că prin influențarea auzului, sufletul poate fi mai predispus să primească adevărul cuprins în textele imnurilor religioase, așa cum arată Sfântul Vasile cel Mare: „Psalmul este liniștea sufletelor, răsplătitorul păcii, el dă odihnă sufletului agitat, el potolește pe omul pătimaș, este susținătorul prieteniei, trăsura de unire pentru cei despărțiți, mijlocul de împăcare între dușmani, este odihnă în oboselile zilnice, o consolare pentru cei bătrâni, podoaba cea mai de preț a femeilor. Cântarea poate să stoarcă lacrimi dintr-o inimă de piatră, prin ea învățăm măreția bărbăției, exactitatea dreptății, însemnătatea înfrânării, desăvârșirea judecății, chipul în care trebuie să ne pocăim, măsura în care trebuie să răbdăm și tot ce se poate spune despre lucrurile bune... „.

Dacă transpunem cuvintele Sfântului Vasile cel Mare în zilele noastre, în societatea contemporană în continuă schimbare, oare ar fi ele actuale ? Creștinii zilelor noastre nu au nevoie de liniște și pace sufletească ? de odihnă pentru sufletul agitat (stresat), de prieteni sinceri care să-l ajute la greu ? Ba da ! poate mai mult decât în sec. IV, timp în care a trăit Sf. Vasile. De aici putem desprinde o primă concluzie, aceea că muzica religioasă îmbracă nu orice fel de cuvânt ci cuvântul scripturii, cuvântul lui Dumnezeu care este veșnic. Orânduiri sociale care s-au perindat în istoria omenirii de la Hristos până la noi au fost în continuă schimbare, cuvântul lui Dumnezeu însă a rămas așa cum a fost propovăduit de către Mântuitorul Iisus Hristos, pentru că are în el adevăruri de necontestat, indiferent ce schimbări sociale au fost și vor mai fi pe pământ

Sfânta Scriptură, Sfinții Părinți și marii gânditori ai lumii, demonstrează cu prisosință faptul că muzica înalță sufletul omului către Dumnezeu. Apostolul neamurilor așează muzica de cult pe aceeași treaptă cu rugăciunea rostită, considerându-le ca fiind același lucru: „Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea” (I Cor. 14, 15). Sfinții Părinți atribuie muzicii puterea de a exercita asupra sufletului omenesc o influență binefăcătoare, favorabilă aspirațiilor celor mai nobile. Sfântul Ioan Gură de Aur ne arată că „ Nimic nu reușește să înalțe într-atât sufletul, să-l înaripeze, să-l ridice deasupra pământului, să-l desfacă de legăturile trupului, ca o melodie vocală sau ca o cântare inspirată perfect”.

Așa cum am arătat mai sus, muzica nu a lipsit din cultul nici unei religii, cântarea fiind una din formele de manifestare ale cultului divin. „ Mult timp omenirea n-a cunoscut decât arta

care avea ca obiect transmiterea sentimentului religios”, arată Lev Tolstoi. Muzica rămâne mijlocul cel mai potrivit prin care omul își exprimă starea sufletească cea mai profundă, de bucurie sau de durere, dar mai ales dependența sa de o Ființă atotputernică, de Dumnezeu. Ea naște, întreține și dezvoltă sentimentul religios. Prin cântare, „adevărurile creștine pătrund în adâncul inimii” arată Fericitul Augustin. Prin cântarea adresată divinității, Biserica preamărește neconținut pe Dumnezeu. „Cântarea întărește Biserica în zilele grele, și o mângâie în zilele bune”.

Explicând Ps. 41, Sfântul Ioan Gură de Aur scrie: „Dumnezeu adaugă la cuvintele profetului melodia, pentru ca atrași de ritmul cântării, să-i înalțe toți cu căldură imnurile sfinte. Căci nimic pe lume nu trezește sufletul, dându-i aripi, eliberându-l de piedicile din lume și desfăcându-l de cele trupești, dându-i râvna de a se apleca asupra cugetărilor filosofice, făcându-l să nu-i pese de toate lucrurile ce țin de viața pământească, ca o melodie și o cântare divină”.

Textul și melodia în cântare sunt inseparabile în concepția Sfinților Părinți și a scriitorilor bisericești. În lucrarea sa „Întrebări și răspunsuri către credincioși”, alcătuită pe la sfârșitul sec. IV, Diodor din Tars scrie: „Cântarea trezește în suflet o dorință arzătoare pentru conținutul imnului cântat; ea potolește pasiunile ce se nasc din carne, ea alungă gândurile rele care ne-au fost sugerate de vrăjmașii nevăzuți, ea se revarsă în suflet ca să rodească și să dea fructe bune; pe cei care se luptă cu pietate, îi face în stare să îndure încercările cele mai grozave; pentru cei pioși, ea este un leac împotriva relexor vieții pământești”. Sfântul Apostol Pavel numește cântarea „sabia duhului” (Efeseni 6, 17 și Evrei 4, 12), pentru că le este luptătorilor o armă împotriva duhurilor nevăzute; căci cuvântul lui Dumnezeu umple sufletul, când este cântat și exprimat, alungă demonii. Toate acestea dau sufletului puțința de a dobândi, prin cântarea bisericească alese virtuți.

Pe lângă alte roluri și binefaceri ale muzicii, Sfânta Scriptură îi atribuie muzicii și o funcție terapeutică și liniștitoare. Astfel în I Regi 16, 23, citim: „Iar când duhul cel rău a trimis peste Saul, David lua harpa și cânta; Saul răsufla atunci mai ușor, se simțea ușurat și duhul cel rău se depărta de el”.

Cu câtă bucurie urmărim cum întreaga natură vibrează și înalță cântare Creatorului, potrivit cuvintelor psalmistului: „Cât de minunate sunt lucrurile tale Doamne toate cu înțelepciune le-ai făcut”. Ce simfonie măreață, vântul șuieră adiind trestia și ramurile copacilor, păsările cu darul lor înzestrat de Dumnezeu, toate cântă cu bucurie fără să ne ceară nimic în schimb. Sesizăm cu ușurință câtă armonie și perfecțiune a creat Dumnezeu pe această planetă.

Omul, fiind numit „coroana creațiunii”, nu numai că simte nevoia să asculte muzică, ci și creează muzică, prin intermediul vibrațiilor, el intră în rezonanță, cu semenii săi și cu Dumnezeu. Se cunoaște faptul că doi sau mai mulți oameni rezonează la unison, ei intră în comuniune de iubire, iar dacă aceștia intră în rezonanță cu energiile divine, se realizează comuniunea care leagă omul de creatorul său. Când dorim să căutăm un post de emisie la radio, pentru a putea recepționa emisiunea, mișcăm scala aparatului până când suntem pe frecvența potrivită. Tot așa se întâmplă și cu frecvența pe care trebuie să o căutăm pentru a intra în rezonanță cu sufletul semenului nostru. Pornind de la un experiment simplu, în care dacă așezăm o chitară pe o masă cu coardele în sus și emitem cu vocea sunetul La, datorită legii rezonanței, coarda La, de la chitară va intra în rezonanță la unison cu sunetul La. Dacă emitem sunetul Re, coarda Re va suna la unison cu sunetul Re. Tot așa se întâmplă și cu oamenii care rezonează la unison și cu cei care intră în rezonanță cu energiile divine. „Temeiul muzicii rezidă în armonia dintre cer și pământ, în împăcarea dintre întuneric și lumină”.

În acest sens trebuie să amintim faptul că atunci când lumea se bucură de pace și înțelegere, când toate lucrurile stau în liniște la locul lor, atunci și muzica își cunoaște împlinirea, poate atinge chiar desăvârșirea, deoarece muzica provine din echilibru și armonie. Dacă într-o societate muzica decade, este un semn că armonia intră în declin, apar tonalități demonice

care se înstrăinează de cer, incitând la violență, consum de droguri și sex. Deși nu avem în obiectiv studierea acestui gen de muzică, trebuie amintit faptul că ea provine din muzica negrilor care prin incantații și bătăi din tobe, invocau spiritele malefice, luau în stăpânire corpurile participanților, le determinau să danseze până cădeau epuizați de efort. Dacă doriți să vă convingeți de cele relatate, intrați într-o discotecă și puteți vedea ceva asemănător, tineri care se dezlănțuie în dansuri frenetice. La ora actuală este greu să se elimine această muzică nocivă care are mare priză în special la tineri, cu efecte dezastruoase asupra acestora. Dacă o persoană evlavioasă ar sta într-o discotecă timp de o oră, aceasta va fi influențată atât de mult de ritm încât va începe să bată tactul cu piciorul independent de voința sa. Aceasta, datorită legii rezonanței și activității subconștientului. Muzica malefică este nocivă deoarece are la bază ritmul cu ajutorul căruia mai mulți participanți intră în rezonanță cu energiile malefice, astfel pot să pornească la răzvrătire, să ucidă, să distrugă, să urască. Unele versuri ale acestor ritmuri sunt obscene, fac referiri la ură, la sex și ocultism, la răzvrătire împotriva autorităților. Prin muzica nocivă se vrea o ieșire din normalitate, mișcările sunt haotice, îmbrăcămintea este adecvată, pantaloni întorși pe dos, șepcile cu cozorocul în spate etc. Acest schimb de energii dereglează sistemul energetic al oamenilor. Se creează o psihoză colectivă negativă (mâini ridicate, țipete, urlete, leșinuri). Cei care dau din cap în timpul concertelor rock, intră în rezonanță cu anumite energii negative, creierul este zdruncinat și mintea li se blochează. În această stare ei se simt puternici, dar după ce vin la normal se simt secătuiți de putere. Dacă atenția tinerilor este dirijată către aceste devieri, cum să mai aibă timp să gândească la Dumnezeu, când li se oferă idoli (soliști, interpreți), care prin gesturi, cuvinte, ritm, nonconformism, simboluri, rezonază cu energiile malefice ale universului, apoi le îndreaptă spre fanii care le receptează, legându-i de tot ce este pământesc, îmbrăcămintea, distracții, ieșire din normal. Tinerii își aleg modele dintre soliștii acestei muzici, îi imită, îi adoră, în schimb îi ignoră pe cei care au dus o viață aleasă, pe sfinții care sunt modele de urmat pentru noi creștinii, pe modelul perfect care este Iisus Hristos.

Acestea toate se datorează faptului că se nesocotește esența muzicii, esența divină a ei și se pune preț numai pe efecte sonore zgomotoase. Vibrațiile care sunt produse de muzica de discotecă, produc efecte negative, dezechilibre, care se manifestă în corpul fizic sub formă de boli, pe când muzica de esență divină produc efecte pozitive, bucurie, sănătate, echilibru, vitalitate, minte curată și limpede.

Din punct de vedere muzical acest gen de cântare zgomotoasă este caracterizată de către Yehudi Menuhin astfel: “ Muzica rock urmărește să anihileze simțurile, să nu lase nici o posibilitate de a alege. Auditorul trebuie să capituleze și să participe. Muzica lor generează isteria, îl aduce pe om în starea de lut brut. Muzica aceasta demonstrează cât de mult au nevoie oamenii să-și distrugă identitatea”.

Pentru a înțelege mai bine efectul nefast al muzicii zgomotoase vom face câteva referiri la muzica rock și la efectul ei malefic asupra omului. Cuvântul rock vine din l. engleză și înseamnă a zgudui, definește o muzică puternică, în care sonoritățile forte reprezintă o caracteristică esențială pentru maniera de execuție a unui grup. Intensitatea sunetului este privită în sine ca un mijloc de expresie sau ca o modalitate de impresionare a auditorului, prin crearea unei stări de tensiune de excitare nervoasă. Deși există și o latură pozitivă a muzicii rock, în această categorie intră compozițiile celor cu studii serioase și profunde în domeniul muzical, care au o arhitectură sonoră atrăgătoare, un context muzical pozitiv și o gândire muzicală benefică, ne vom referi doar la acel gen al muzicii rock, numită astăzi muzica disco. Ideea discotecilor s-a născut în America prin anii 1964-65, când formațiile muzicale au fost înlocuite cu muzica audiată de pe discuri. Ca urmare după anul 1964, au apărut aici aprox. cinci mii de discoteci. Ideea discotecilor a plăcut tinerilor, deoarece aici se puteau întâlni și se puteau manifesta, dezlănțuindu-se în dansuri frenetice. Proprietarii de discoteci au modernizat ringurile de dans cu efecte luminoase, filtre colorate. În orice discotecă există un disc-jockey

care îi conduce pe dansatori după bunul său plac, el gândește pentru ceilalți, îi manipulează într-o anumită direcție, a nonconformismului, a răzvrătirii împotriva legii a statului, a bunei rânduieli.

Cei care cunosc secretul manipulării pot influența mase întregi de oameni, cu ajutorul muzicii. Cel mai simplu mijloc de manipulare este ritmul. Dar de ce ritmul este nociv pentru ascultători. Pentru că prin ritm, se pun de acord mai mulți oameni, se imprimă același tact respirației lor, bătăilor inimii și stărilor sufletești, după dorința sau interesul creatorilor de muzică disco. Așa pot stimulați tinerii la nesupunere, la ură la răzvrătire. Mișcărilor lor sunt haotice, nimeni nu trebuie să le învețe ele se pot executa oricum, fără pregătire fiind considerate anti - dans. Mesajele acestei muzici propovăduiesc răzvrătirea împotriva autorităților. Prin această muzică se vrea o ieșire din normalitate, îmbrăcăminte tinerilor este anormală, pantaloni, tăiați, decolorați, șapca întoarsă cu cozorocul în spate. În discotecă nu se dansează numai de plăcere, ci mai mult pentru hrănirea orgoliului personal. Apar astfel vedetele care vor să impresioneze, să fie în centru atenției.

Un alt element malefic al muzicii disco este textul. Acesta este dur pentru că așa cere melodia. De obicei cuvintele transmit un anumit mesaj. Cele mai multe texte vor să șocheze, pentru a atrage atenția auditoriului. Subiectele sunt cam aceleași: sex, crime, sinucideri, droguri, rasism etc. Cel mai periculos mesaj este a melodiilor foarte bine orchestrate, dar cu text malefic. Iată un exemplu: „ În prima zi când am văzut-o, am știut că ea era aceea, / buzele ei aveau culoarea trandafirilor, / care cresc acolo lângă râu. Am dus-o acolo unde cresc trandafirii sălbatici. Am așezat-o jos și i-am pus un trandafir în gură. I-am zis : toate frumusețile trebuie să moară. Și ultimul lucru pe care l-am a fost un cuvânt șoptit, în timp ce el ridica asupra mea o piatră”. Melodia este o capcană, este foarte plăcută, ne deschide poarta sufletului, dar în loc să introducă o idee forță, ne dă sugestia satanică: „toate frumusețile trebuie să moară”. Acesta este un exemplu simplu. Se întâmplă uneori ca într-o discotecă să se transmită o melodie cu un mesaj satanic. În anul 1982, o formație de muzică rock a fost adusă în fața instanței care pe fundalul unor acorduri plăcute apar mesaje ca: Eu trebuie să trăiesc pentru diavol” sau „ Vreau ca Hristos să fie îngenunchat de satana”etc. Este interesant cum tinerii sunt foarte receptivi la mesajele negative și opaci la cele benefice. Tinerii intră în rezonanță cu energiile infernale. Astfel în timpul ascultării acestor melodii se aud urlete, se consumă alcool și droguri, se petrec violuri se recurge la desfrâu. Există formații care au denumiri malefice: Carnivorul, Masacrul, brutalul, cancerul. Adevărate cancere pentru sănătatea noastră.

Cei care sunt fani ai acestor formații, sunt elevi și studenți și se numesc rock-eri. Aceștia aduc expresii - jargon cu multe dezacorduri. Iată unul simplu: „ Așa vrea mușchii mei”. Ei le răspândesc în familiile lor, la școală, încep să fie folosite apoi și de către părinți. La noi se mai folosesc și cuvintele țigănești ca urmare a manelelor. Din păcate piețele noastre sunt pline cu astfel de CD- uri și casete audio.

Al treilea element malefic al muzicii rock este volumul de audiție. Toți sfinții Părinți au apreciat muzica senină, liniștitoare, cea care ne duce cu mintea la Dumnezeu, la armonie cu noi și cu cei din jurul nostru. Dar pentru că în decursul vremii unii oameni au constatat că muzica poate fi cel mai puternic mijloc de influențare a oamenilor, pentru că ea pătrunde cu ușurință în subconștient, au folosit-o ca un mesager al răului. S-a uitat esența divină a muzicii, efectele sonore au devenit mai importante decât melodicitatea. Dar de ce este nocivă muzica puternică. În primul rând pentru că vibrațiile produse de astfel de muzică dereglează partea sufletească a omului, ea fiind în strânsă legătură cu corpul fizic. Când vibrațiile muzicii rezonază dizarmonios apar efecte negative, dezechilibre, boli fizice. Când muzica vibrează armonios cu corpul nostru apar efecte pozitive, bucurie, sănătate. Muzica rock este puternic amplificată, în care sonoritățile forte, numărul de decibeli, reprezintă o caracteristică esențială pentru maniera de execuție. Intensitatea sunetului este privită ca o

modalitate de impresionare a auditoriului, prin crearea unei stări de tensiune, de excitare nervoasă. Volumul mare al muzicii deranjează chiar și animalele. Îngrijitorii unei grădini zoologice din Copenhaga au constatat că le mor animalele. Nu știau care este cauza până când și-au dat seama că acest fenomen se produce numai de când în apropiere s-a deschis o discotecă. Sunetele ucigătoare îi făceau pe animale să vomite iar apoi mureau. După ce discoteca a fost mutată animalele bolnave și-au revenit. De remarcat este faptul că patronii discotecilor care probează calitatea difuzoarelor, se ghidează după presiunea undelor sonore resimțită în abdomen. Cei care audiază devin orgolioși, iar tendința lor de-a se răzbuna este evidentă. Zgomotul de peste 100 de decibeli în discoteci duc la scăderea capacităților auditive, produce boli cardio vasculare sau defecte de echilibru. Vibrațiile de joasă frecvență dereglează secreția hormonilor. Rezultatul global este un dezechilibru profund al hormonilor sexuali și suprarenali, cât și schimbarea radicală a nivelului insulinei în sânge. Acesta este efectul devastator al muzicii rock..

Așadar constatăm că nici un progres fie el științific sau spiritual, nu are forma unui urcuș lin, neîntrerupt. Sunt inevitabile unele piste greșite și dezamăgiri. Fluviul mistic al sunetelor sacre curge în adâncuri, reapărând la suprafață acolo unde este cultivată înțelepciunea veșnic tânără. Aspirăm la un punct de vedere înțelept care să poată conecta ridicările spirituale cu neliniștile vieții cotidiene. Sunetul și muzica pot transforma lutul din noi, în ființă creată de Dumnezeu pentru idealuri înalte. Depinde de noi ce alegem. Pacea, liniștea, sănătatea sau autodistrugerea.

Aristotel, Politica, (traducere de El. Bezdechi, București, 12924, p. 199, apud Petre Vintilescu, Despre poezia imnografică, București, 1937, p. 30.

Sebastian Barbu Bucur, Școala de psaltichie di Buzău, centru al cultivării și dezvoltării cântării psaltice în Biserica noastră, teză de licență, București, 1957, p. 2.

Dumitru David, Cântarea în prețuirea cugetării, București, 1939, p. 21.

Nicu Moldoveanu, Sfântul Vasile cel Mare și muzica bisericească, în Sfântul Vasile cel Mare, închinare la 1600 de ani de la săvârșirea sa, București, 1980, p. 416.

Sfântul Ioan Hrisostom, Comentarii la Ps. 41, apud Gh. Șoima, op. Cit. p. 12.

Apud Dumitru David, op. Cit. p. 14.

Gheorghe Șoima, op. Cit. p. 13.

Theodor Gerald, Les peres de l' Eglise et la musique, Paris, 1931, p. 220, apud Sebastian Barbu Bucur, op. Cit. p. 87.

Ibidem.

Petre Vintilescu, op. Cit., p. 220.

În medicină se folosește această terapie de vindecare prin muzică și s-a constatat că organismul bolnavului asimilează mai bine medicamentele administrate spre vindecare.

Legat de acest fenomen trebuie să precizăm faptul că putem transmite către semenii și energie malefică nu numai benefică. De aici ura și dușmănia care apare între oameni.

Dacă facem analogie cu zilele noastre , putem realiza pe ce treaptă a civilizației ne aflăm.

Au existat cazuri de tineri care după ce au ieșit de la discotecă, sub impulsul muzicii s-au sinucis, alții au săvârșit crime

Starea aceasta este similară cu cea de după consumul drogurilor, care au aceleași efecte negative.

Crucea răsturnată de pe pieptul soliștilor simbolizează inversarea energiilor, reprezentând o luptă împotriva a tot ce este curat, bun și sfânt.

Cuvântul fan este prescurtarea cuvântului fanatic și reprezintă un atașament pătimaș față de o convingere, combinat cu o totală intoleranță față de convingerile altora.

O echipă de Medici din America, a efectuat un studiu pe 200 de fanatici, auscultători ai muzicii rock. La părăsirea discotecii s-au observat următoarele dereglări fiziologice: Schimbări în puls și în respirație, dereglarea metabolismului de bază și a nivelului zahărului în sânge. Zgomotul de peste 100 de decibeli în concertele rock, duce la scăderea capacităților auditive și produce boli cardio vasculare sau defecte de echilibru. Vibrațiile de joasă frecvență(chitara de bas), dereglează secreția hormonilor sexuali și suprarenali. În plan psihologic. Efectele sunt la fel de nocive: stări isterice, halucinații, agresivitate, pierderea capacității controlului, violență. Efectele luminoase, cu peste 30 de întreruperi pe secundă, paralizează capacitatea de control a conștiinței. Apud Dorin Achim, op. Cit. P. 54.

Dorin Achim, op. Cit. P. 57.

De aici denumirea de discotecă sau disco.

Tinerii frecventează aceste discoteci în proporție de 99%. Acest lucru nu a scăpat neobservat de sistemul capitalist, care a dezvoltat industria disco din toate punctele de vedere.

În legătură cu efectele luminoase din discoteci, psihologii afirmă că un efect luminos care are peste 30 de întreruperi pe secundă, paralizează capacitatea de control a conștiinței.

Dacă urmărim cu atenție posturile de radio și de televiziune vom observa că se difuzează în mod obsedant și bine intenționat, melodiile ritmate Aceste ritmuri sacadate fac ca toate melodiile să se asemene între ele, uneori nu se poate face vreo diferență între ele.

Nu trebuie să ne mai mire faptul că tinerii nu mai pot fi disciplinați de către profesori în școală, odată ce aceștia sunt îndemnați prin această muzică să sfideze orice fel de autoritate.

Religia poate explica aceste manifestări prin înclinația spre păcat(concupiscenta), de aceea grija pentru tineri trebuie să fie foarte mare.

Această expresie se referă la folosirea forței, nu a minții în rezolvarea anumitor situații.

Achim Dorin, *Muzica malefică și muzica benefică*, București, 2001, p. 38. Autorul arată printre altele că : „dacă muzica unui ev este liniștită și senină, guvernământul este cumpănit. Dacă muzica unui ev este agitată, guvernarea este anapoda și pândită de pericole.

Se cunoaște efectul benefic pe care-l are muzica asupra omului, meloterapia sau muzica spirituală, a fost folosită cu succes în vindecarea unor boli grave, chiar și a cancerului.